

Het christendom is gebaseerd op geloof

Het christendom is gebaseerd op geloof, maar het spiritualisme bewijst het leven na de dood

door Melanie Polley

Het christendom werd door de volgelingen van de mysticus en profeet Jezus van Nazareth gesticht.

Ofschoon zijn discipelen onderwezen om het voorbeeld van Jezus na te volgen toen hij nog leefde, gebeurde het na zijn dood en opstanding dat het christendom zich begon te verspreiden buiten de traditionele twaalf stammen van Israël, in de eerste eeuw na Christus.

Het christendom heeft zich over een groter deel van onze planeet verspreid dan welke andere religie ook, raakte gedecentraliseerd en vormde zich tot sekten en onafhankelijke kerken.

De grootste van deze onafhankelijke groeperingen zijn de rooms-katholieke, de oosters-orthodoxe en de protestantse kerken.

Het christendom is gegroeid en door de jaren heen veranderd, hoewel er weinig documentair bewijs is over de oorsprong ervan.

De voornaamste bronnen om kennis te verkrijgen over Jezus van Nazareth zijn de vier evangeliën van het Nieuwe Testament, die verscheidene jaren na het overlijden van Jezus geschreven werden.

Er zijn maar weinig vermeldingen over Jezus aangetroffen in de eigentijdse literatuur of de verslagen. Het is echter genoeg om aan te tonen dat hij heeft bestaan.

Het joodse heilige boek, Oude Testament genaamd en de evangeliën van Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes, vormen tezamen met de aanvullende delen het heilige boek van de christenen, de bijbel genaamd.

Het christendom beschouwt de bijbel als waarachtig, maar hij bevat verscheidene chronologische inconsequenties en tegenstrijdige uitspraken.

Ofschoon de dood en de daaropvolgende opstanding van Jezus de rots is waarop de hele religie van de christenheid is gebaseerd, weet niemand precies wanneer Jezus werd gedood. Men denkt dat het ongeveer in de jaren 29 – 30 is geweest.

Dit en andere tegenstrijdigheden tonen aan dat het christendom een geloofsreligie is. Het is zeker een religie van tradities, geloof en gedrag, met volgelingen die Jezus zien als een rolmodel en het heeft een cultuur voortgebracht die herkenbaar is waar het ook maar in praktijk wordt gebracht.

Het leven van een christen beweegt zich rond de kerkelijke activiteiten. Ofschoon Jezus 'gestorven' is geloven de christenen dat hij een 'levende' verlosser is, die betrokken is bij de kerk.

De Avondmaalsviering, symbolisch gezien het drinken van Jezus zijn bloed en het eten van zijn vlees, laat de kracht van Christus naar binnen stromen.

Jezus onderwees dat er één god is. Ofschoon zijn overweldigende geestelijke gaven hem een goddelijke status onder zijn volgelingen verleenden, moet men zijn leringen toch ter harte nemen.

Het christendom ontstond door middel van mediumschap, aangezien Jezus een uitstekend instrument was voor de geestelijke wereld. Er staan talloze voorbeelden van zijn gaven in de bijbel.

Jezus was duidelijk helderziend, een briljant geestelijk genezer en een fysiek medium.

De vroege christelijke kerk hield haar diensten op een soortgelijke wijze zoals dit bij moderne, spiritualistische samenkomsten gebeurt.

Dit komt duidelijk naar voren door uitspraken die Paulus in zijn Brieven heeft gedaan, brieven die door de apostelen aan personen of kerken werden geschreven en waarin sprekers worden vermeld die 'vervuld waren van de Heilige Geest'.

Het mediumschap zoals het door Jezus werd onderwezen, werd uit het christelijk leven verwijderd toen de informatie, die van de Heilige Geest werd ontvangen, niet langer overeenstemde met de bekrompen regels die door de kerk gecreëerd werden. Haar dogma's konden niet omgaan met de natuurlijke groeiprocessen en veranderingen die nu eenmaal onderdeel zijn van de scheppende kracht van de geest die nieuwe denkbeelden naar voren brengt.

Er werd besloten dat degenen die informatie doorgaven welke niet voldeed, niet uit God spraken maar uit de duivel.

St.Hieronimus adviseerde paus Damasus om alle mediums uit de kerk te bannen. In de 4e eeuw, in de stad Nicea, werd het christendom de officiële religie van de 'beschaafde' wereld.

De christelijke leringen van de huidige tijd luiden:

Er is slechts één god.

God schiep de wereld, is er actief mee bezig, maar is niet zelf de wereld.

De mens wordt geoordeeld en geholpen door God, maar hij is verantwoordelijk voor zijn eigen leven.

God openbaart zich aan de mens door middel van de Heilige Drie-eenheid – de Vader, Zoon en Heilige Geest.

Jezus is de Zoon van God en hij werd gezonden om de band van de mens met God te herstellen.

Jezus' opstanding bewijst dat hij de Zoon van God is.

Jezus bracht zijn leven door met de mensen te leren hoe ze hun relatie met God en met elkaar konden herstellen door God en onze medemensen lief te hebben zoals we onszelf liefhebben en door de christelijke boodschap met anderen te delen.

Jezus redde de zielen van zijn volgelingen toen hij stierf en ze terug bij God bracht.

De christenen hebben maar één leven.

De christenen worden op het moment van hun dood geoordeeld en zullen naar de hemel of de hel gaan, dat is dan afhankelijk van hun gedrag op aarde.

De christenen houden hun eredienst in een kerk, die vaak in de vorm van een kruis is gebouwd en met het altaar gericht op de zonsopgang.

Het heilige boek van de christenen is de bijbel.

Bij de christelijke symbolen horen het crucifix, met een afbeelding van de stervende Jezus erop, en een gewoon kruis dat verwijst naar zijn opstanding.

Het spiritualisme baseert zich op het bewezen feit dat iedereen de fysieke dood overleeft. De mens uit de oudheid was zich ervan bewust dat zijn voorouders beschikbaar waren om mee te communiceren, en dikwijls werden die vergoddelijkt.

Men communiceerde met geestelijke wezens teneinde om raad en leiding te vragen en kreeg daar dan informatie over.

Het mediumschap, een integraal deel van het spiritualisme, werd altijd in praktijk gebracht, tezamen met paranormale gaven, bijvoorbeeld voorspellen, het duiden van tekenen en voortekenen, waarzeggen waarbij vaak voorwerpen werden gebruikt zoals dobbelstenen of de ingewanden van geofferde dieren, zienschap, het zien in de toekomst dus of profetische dromen.

Ook geestelijk genezen maakte oorspronkelijk deel uit van de religieuze gebruiken van de mens in de oudheid, er werden tempels voor genezing gebouwd op plaatsen zoals Pergamos en Athene in het oude Griekenland.

Deze gaven werden toegepast in alle heilige instellingen, het christendom daarbij inbegrepen, tot de 4e eeuw na Christus.

De leringen van het hedendaagse spiritualisme luiden:

Er is geen geloofsbelijdenis. Spiritualisten worden aangemoedigd om de Zeven Beginselen van het Moderne Spiritualisme toe te passen als een goede basis om mee te leven.

Er is maar één god.

De mensheid vormt een gezin. Als we iemand schaden, schaden we onszelf.

De levenden zijn in staat om met de 'doden' te communiceren en andersom.

Er bestaat geen dood. We zijn geesten die tijdelijk in een stoffelijk lichaam wonen.

We hebben een persoonlijke verantwoordelijkheid.

Er is geen hemel of hel, maar er zijn bestaanstoestanden die geschapen worden door ons gedrag en onze handelingen terwijl we op de aarde zijn.

We houden nooit op met geestelijk vooruit te gaan.

Het spiritualisme is een wetenschap, geen religie die op geloof gebaseerd is.

Spiritualisme is een manier van leven.

Materialisme is disharmonisch voor de ziel.

Punten van vergelijking tussen christendom en spiritualisme zijn:

Zelfs ofschoon Jezus discipelen had toen hij nog leefde, was het pas na zijn opstanding dat het christendom werd gesticht. Het is ook het bewijs van het overleven na de dood dat de vorming van het moderne spiritualisme in het leven riep. Het christendom bestaat wereldwijd, net als het spiritualisme.

Het christendom omvat onafhankelijke groeperingen, bijvoorbeeld de rooms-katholieken, de oosters-orthodoxen en de protestanten.

Het spiritualisme kent (in Engeland) National Spiritualism (de NSU), Christian Spiritualism (de Greater World Association), Universal Spiritualism en anderen. Allemaal hebben ze te lijden van versnippering.

Er bestaat maar weinig documentair bewijs over het begin van het christendom, aangezien historische gegevens aanvankelijk mondeling werden doorgegeven.

De evangeliën en de bijkomende geschriften, die deel uitmaken van het Nieuwe Testament van de bijbel, werden heel wat jaren na het heengaan van Jezus geschreven.

Het spiritualisme, in zijn vroegste betekenis – de bewustheid van een leven na de dood en het vermogen om andere dimensies waar te nemen – bezit eveneens maar weinig documentair bewijs.

Het christendom was vernieuwend en poogde het heidendom van de kaart te vegen.

Het moderne spiritualisme is revolutionair en poogt het materialisme onderuit te halen. Allebei hadden ze onenigheid met de algemeen geldende ideeën van de samenleving ten tijde van hun begin.

Zowel het christendom als het spiritualisme onderwijzen gelijkheid binnen de mensheid, ongeacht rijkdom, opleiding, leeftijd, huidskleur of sekse.

Het christendom leert nederigheid, geduld en een niet-gewelddadige wijze van leven. Het spiritualisme leert ook pacifisme en de edele deugden van de mens, d.w.z. barmhartigheid en liefde. Beide zijn niet materialistisch.

Het vroege christendom was een religie voor de gewone mensen en veel meer op de praktijk gericht dan het joodse geloof. Het spiritualisme werd onthuld aan families die

zich in een normale dagelijkse leefsituatie bevonden, niet aan een elitair priesterschap.

Zowel de christenen als de spiritualisten worden aangemoedigd om te 'handelen zoals ze spreken', een leven leiden dat in harmonie is met hun filosofie.

Beide religies zijn uit mediumschap ontstaan.

Spiritualisten en christenen geloven dat God actief doende is in de wereld.

Beide religies zijn het erover eens dat Jezus voortleefde na zijn dood.

Christenen en spiritualisten geloven dat de 'doden' naar de plaats gaan die zij verdiend hebben door hun gedrag op aarde.

De christenen duiden dat aan door naar de hemel en de hel te verwijzen, terwijl de spiritualisten praten over de 'doden' die zich vanzelfsprekend bevinden bij de anderen welke een zelfde vibratie bezitten.

De christenen maken gebruik van kerken om hun erediensten te houden. Dat doen de spiritualisten ook.

Christenen en spiritualisten zijn vervolgd vanwege hun religie.

Beide religies worden wettelijk erkend in het Verenigd Koninkrijk en elders.

Beide religies zijn tevens filosofieën, aangezien zij een bepaalde manier van leven onderwijzen.

Ofschoon er heel wat gemeenschappelijks in het christendom en het spiritualisme zit, zijn er vele fundamentele verschillen.

Het spiritualisme kent geen geestelijk leider, terwijl het christendom die wel heeft in Jezus en in de paus voor de rooms-katholieken.

Het christendom heeft een heilig boek, de bijbel. Het spiritualisme heeft dat niet.

Het christendom is een religie van geloof, met aanhangers die slechts geloven dat zij bij Jezus zullen zijn wanneer zij doodgaan.

In het spiritualisme weten de volgelingen dat zij verder zullen leven, omdat het spiritualisme een wetenschap is.

Vele christenen vergoddelijken Jezus, zij realiseren zich niet dat de geestelijke gaven die hij tentoonspreidde eigen aan de mens zijn. De spiritualisten vergoddelijken alleen God.

Mediumschap en zienschap zijn uitgesloten bij de christelijke godsdienst oefeningen. Het mediumschap is de methode waarmee het spiritualisme wordt bewezen.

De christenen leren dat God over de mens oordeelt. De spiritualisten leren dat God van de mensen houdt en dat wij onszelf oordelen.

Het spiritualisme leert dat Jezus een zoon van God was, een groot leraar en profeet, net als veel anderen dat waren en zullen zijn.

Het christendom verklaart dat Jezus de enige Zoon van God is, nooit tevoren gezien en dat hij zal wederkomen (de Tweede Komst), maar dat hij onvervangbaar is.

Het christendom leert dat Jezus' doel om geboren te worden was om de relatie van de mensen met God te herstellen. Het spiritualisme leert dat we dat zelf doen en dat God zich nooit van ons losmaakt.

Het wordt de christenen geleerd dat zij het evangelie moeten verbreiden naar allen die zij tegenkomen. De spiritualisten worden aangemoedigd om alleen maar onderricht te geven wanneer men erom vraagt, omdat de openbaring van het spiritualisme van binnenuit komt door persoonlijke bewustheid.

De spiritualisten geloven niet in een verlosser-god en weten dat het leven eeuwigdurend is voor iedereen. De christenen geloven dat Jezus hun verlosser is en dat ze, zonder hem na te volgen, niet het eeuwige leven zullen hebben.

Christelijke kerken zijn dikwijls gevormd als een kruis en staan gericht naar de opkomende zon.

Spiritualisten houden hun eredienst vaak in gemeenschap centra, theaters en leeszalen. Ofschoon het spiritualisme enige doelgericht gebouwde kerken heeft, hebben ze geen speciale vorm.

Communicerende geestmensen worden door de christenen als boze geesten beschouwd, terwijl de spiritualisten weten dat zij de geliefde verwanten zijn die overleden zijn. In het algemeen ontkent het christendom de communicatie tussen de beide werelden.

Het spiritualisme kent geen vaste geloofsbelijdenis. Het christendom wel.

Het is triest dat we in onze kindertijd, als een ras van wezens, de bekwaamheid hadden om een religie te creëren, een manier van leven, die uiteindelijk wetenschappelijk te bewijzen zou zijn, maar gecompliceerd en verbrokkeld werd tot fragmenten door de ogenschijnlijk ontwikkelde, meer beschaafde mens.

Het is jammer dat de mensen het niet genoeg waardeerden om de kracht die God is te trachten te begrijpen – want dat is waar het bij religie om gaat – met zijn beperkte verstand is dat niet mogelijk.

God is een onbegrensde, scheppende en voortdurend toenemende kracht, alomtegenwoordig, almachtig en oneindig.

Als we de verschillen tussen het christendom en het spiritualisme moeten beoordelen, zien we nog een lange reis voor ons liggen om eenheid in de spiritualiteit van de mensen te brengen. Maar als we naar onze vergelijkbare punten kijken, zien we dat er hoop is.

Uit Psychic News, 4oktober 2003.

vert. Rein Hougee